

Spm. nr. S 2172

Til socialministeren (13/2 04) af:

Pia Kristensen (DF):

»Vil ministeren indføre en bagatelgrænse vedrørende aktivlovens § 82 for klager, der påklages til Det Sociale Nævn?«

Begrundelse

Problemet med den gældende lovgivning er, at der ikke er en nedre grænse for den slags klager. Som eksempel kan nævnes en sag, hvor en borger klager til Det Sociale Nævn, fordi kommunen ikke vil give økonomisk hjælp til en medicinudgift. Det drejer sig om et beløb på 24,50 kr. Det Sociale Nævn afviste klagen.

Denne klagesag er først blevet behandlet af en kommunal sagsbehandler, derefter har 5 medlemmer af Det Sociale Nævn samt en fuldmægtig gennemgået sagen. Et realistisk bud på de administrative omkostninger må være mellem 800 kr. og 1.000 kr. For samfundet må det siges at være et dyrt afslag.

Hvis ministeren fastholder, at der ikke skal være en nedre grænse, er det da muligt, at man kan ændre reglerne således, at sager under en vis grænse skal afgøres af kommunen?

Svar (20/2 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Spørgsmålet om indførelse af en bagatelgrænse for behandling af klager i det sociale nævn har været drøftet i et tværministerielt udvalg om ankesystemet på det beskæftigelsesmæssige område, »Ankeudvalget,« nedsat af Beskæftigelsesministeriet. Udvalget afgav rapport i juni 2003. I rapporten afviste udvalget at anbefale at indføre en bagatelgrænse for behandling af sager i det sociale nævn. Udvalget henviste blandt andet til,

- At der kan være behov for en behandling af principielle spørgsmål, som er uafhængige af beløbets størrelse,
- At det kan være vanskeligt at fastlægge en beløbsgrænse i forhold til løbende ydelser
- At en række sager handler om andet end et kontant beløb, hvorfor en bagatelgrænse kun vil få virkning for de klagesager, som vedrører et kontant beløb, hvorimod bagatelgrænsen vil være uden effekt, hvis sagen vedrører

andre sociale tilbud, som eksempelvis hjælpemidler,

- At det vil være betænkeligt at indføre bagatelgrænser for klager, som vedrører klagerens forsørgelsesgrundlag, således at borgeren bliver henvist til at få prøvet sin sag ved domstolene.

Jeg kan henholde mig til udvalgets anbefalinger. Endvidere finder jeg det betænkeligt at indføre en bagatelgrænse alene for sager efter aktivlovens § 82. Såfremt man ønsker at indføre en bagatelgrænse, bør denne være generel for alle sager, som behandles af de sociale nævn. Jeg mener imidlertid ikke, at det vil være fornuftigt at indføre en sådan bagatelgrænse, da borgernes klageadgang til de sociale nævn udgør en betydelig retssikkerhedsgaranti. Behandling af klager ved de sociale nævn har mange fordele frem for behandling af de sociale sager ved domstolene. Ved spørgsmål, som vedrører borgerens forsørgelsesgrundlag skal der være mulighed for at få efterprøvet kommunens afgørelse.

Spm. nr. S 1959

Til økonomi- og erhvervsministeren (3/2 04) af:

Bjarne Laustsen (S):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at fremme brugen af alternative isoleringsmaterialer i bygningsindustrien?«

Svar (16/2 04)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Der findes allerede et stort antal materialer, som kan anvendes som alternativer til mineraluld. Materialerne har vidt forskellige egenskaber. Tidligere har en barriere for at anvende nogle af disse materialer været manglende dokumentation af produkternes egenskaber.

I bygge Lovgivningen stilles ikke krav til anvendelse af bestemte materialer, men udelukkende til dokumentation af materialernes egenskaber som f.eks. isolerings- eller brandegenskaber.

Dokumentationen af de forskellige isoleringsmaterialers egenskaber skal fremover ske på baggrund af en række europæiske standarder, der indebærer, at produkterne skal CE-mærkes